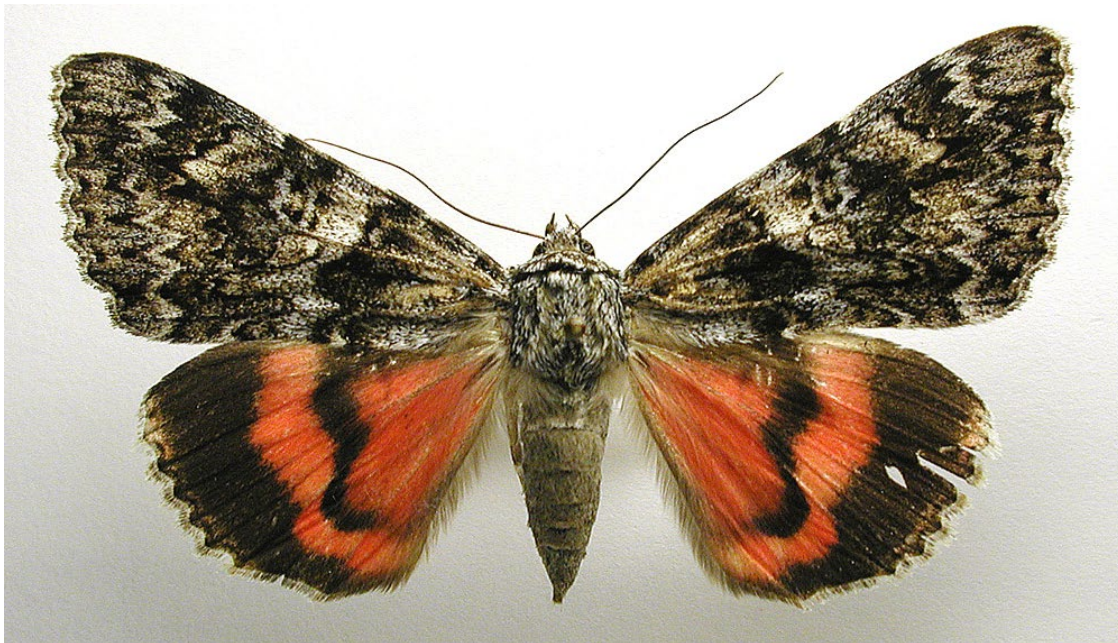

Tammitariyökkönen

Catocala promissa

Uhanalaisuusluokka (IUCN): silmälläpidettävä (NT)

Luonnehdinta

Tammitariyökkönen on kookas yöperhonen, jonka siipiväli on 52–65 mm. Ruskeanharmaissa etusiivissä on mustat terävähampaaiset kuviot. Takasiivet ovat karminpunaiset ja tummareunaiset. Siipiripset ovat mustavalkoiset. Tammitariyökkönen on sekoitettavissa aaltotariyökköseen (*Catocala sponsa*), mutta on sitä pienempikokoisempi ja kirjavampi. Tammitariyökkösen takasiiven musta raita ei ole myöskään yhtä kulmikas ja voimakas kuin aaltotariyökköksellä.

Elinympäristö ja levinneisyys

Tammitariyökkönen elää valoisissa tammi- ja sekametsissä ja puistoissa. Erityisen hyvin tammitariyökkönen viihtyy suuria vanhoja tammia kasvavissa metsissä, sillä sen toukka elää tammella (*Quercus robur*). Laji lentää öisin heinäkuun puolivälistä elokuun lopulle. Tammitariyökkösen esiintymisalue keskittyy lajin nimen mukaisesti tammivyöhykkeelle, painottuen lounasrannikolle.

Nykytila ja uhkatekijät

Tammitariyökkösen riippuvuus yhdestä puulajista tekee lajista haavoittuvan. Laji on uhanalaistunut metsien uudistamis- ja hoitotoimien sekä metsien puulajisuhteiden muutosten takia. Tammitariyökkökselle sopivien suurien ja vanhojen tammien vähyys uhkaa lajia tulevaisuudessa. Lajin levittäytymiskyky on heikko ja sopivat elinympäristöt usein kaukana toisistaan, joten lajilla saattaa kestää kauankin ennen kuin se löytää uuden potentiaalisen elinympäristön.

Hoitosuositukset

Tammitariyökkösen elinympäristöjä tulisi käsitellä vain poimintahakkuilla tai jatkuvan kasvatuksen periaatteella, ylläpitäen puuston riittävää peitteisyyttä. Lajin elinympäristössä tulisi säästää etenkin suuret tammet ja turvata tammitatkumon säilyminen myös nuorempia tammia säästämällä. Osa lajin elinympäristöistä on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä (rehevät lehtolaikut), joiden ominaispiirteiden muuttaminen on kielletty. Metsälain erityisen arvokkaiden elinympäristöjen ominaispiirteiden säilyttämiseen on mahdollista hakea ympäristötukea METSO-ohjelman kautta.

Lähteet

- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Luonnonsuojelulaki 1096/1996. Saatavilla: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19961096>. Viitattu 28.10.2022.
- Metsälaki 1093/1996. Saatavilla: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19961093>. Viitattu 28.10.2022.
- Silvonen, K., Top-Jensen, M. & Fibiger, M. 2014. Suomen päivä- ja yöperhoset – maastokäsikirja (A field guide to the butterflies and moths of Finland), Oestermarie, 822 s.
- Suomen Lajitietokeskus, tammitariyökkönen. Saatavilla: <https://laji.fi/taxon/MX.62326>. Viitattu 28.10.2022.

Kuva: M. Virtala, CC-4.0, [Laji.fi](https://laji.fi)